

Ett salt äventyr

”Sitter och styr i flera timmar. Jag njuter av situationen. Helt ensam sitter jag och styr, med livselen kopplad.

Naturen ger mycket. Fullmåne, några annalkande åskväder, den 30-gradiga vinden och det oändligt rullande havet. Njutning i fulla drag.”

Utdrag ur loggboken från en segling i Västindien med båten Attuttalör (svensk stavning av det franska uttrycket ”a tout á l’heur som betyder ungefär ”Vi ses snart”).

När detta skrivs, ligger vi i marinan på ön Aruba i Venezuelas västra skärgård.

Det är inte ett omöjligt äventyr att genomföra. Tag chansen!!!

Ur loggboken:

21 juli

Båten tvättades och gjordes fin. Jag skruvade åt en massa lösa sladdar på generatoren och blev, för att klara detta tvungen att halvt skruva isär den. Sedan hände något konstigt. När allt skulle provköras så kom det ingen ström alls. Generatoren hade helt enkelt gjort sönder sig själv. Fråga Johan om ni behöver mer detaljer. Självt fattar jag ingenting.

23 juli

Fick uppleva min första inklarerung när Fredrik och jag gick iväg för att tampas med tullarna. På deras kontor blev vi tillsagda att först besöka tullen. Där blev vi dock inte inläppta. Anledning: Vi hade kortbyxor! Grejen var som vanligt att det stod en massa agenter utanför som ville utföra jobbet åt oss mot ganska kraftig betalning. Och kommer vi inte in i byggnaden så har man ju inget val. Dock fanns det väl en viss känsla att även om vi hade bytt om till kostym så hade det varit fel färg på den...

27 juli

Snorkling, badning, äta, sova och spela monopol. Det gäller att ta vara på livet.

Tyvärr fick vi inte köpa fisk av fiskarna här så middagen är fortfarande oviss.

Solnedgången här nere går till så här. Brännande sol så man knappt kan vara ute Så går man på toaletten och när man kommer tillbaka ut så är det beckmörkt. Nästan i alla fall speciellt om man sitter och trycker länge!

Just nu försöker Fredrik härma en haj. Det är så att vi skall veta hur den låter om vi skulle möta en ute i vattnet.

29 juli

Nattseglingen bjöd på lite dramatik. Seglar med revad stor och en fock. Plötsligt sliter sig genuan som legat i sin påse på fördäck. Påsen hade gått sönder och genuan fladdrade ut i vattnet. Fredrik sover i sin koj så jag ställer in vindrodret och rusar fram, med livsele, för att försöka bärga seglet. Fredrik har tydligen vaknat, ty han kommer och hjälper till.

Helt klart ganska fräckt att sitta där framme på peket och varje gång båten faller i vågdalarna så doppas hela jag ner i vattnet.

Fräck bild. Tyvärr tog vi ingen...

1 september

Blev väckt kl. 01:00 trots att jag var off-vakt.

Beslut skulle tas om destination. Vi var ursprungligen på väg mot La Guaira på fastlandet för att klarera in men vädret var elakt. Till La Guaira är det nästan sydlig kurs och vinden var SSV. Alternativet var att gå till Los Roques, rakt öster ut. Bättre seglingsmässigt och så, men parametrarna var många. Vi behövde klarera in vilket man gör i La Guaira. Dessutom var dieseltankarna bara fulla till ¼ och vi behövde också mer dricksvatten. (sådana saker är svårt på en liten ö som Los Roques).

Vi diskuterade en stund. För mig blev det svårt då alla andra ombord ville gå till Los Roques som i detta läge var mer bekväm segling. Självt var jag tveksam. Men de ville att jag som ”kapten” skulle ta beslutet. Demokratin tycker jag är viktig, att alla känner sig delaktiga och också är det. Samtidigt kanske det säkerhetsmässigt hade varit bättre att gå till La Guaira.

Vi gick till Los Roques.

14-15 september

Tidig avgång kl. 05:00 med delvis bakfull besättning efter öldrickning på häftig ö kvällen innan.

Såg ett gäng mysiga delfiner hoppa runt båten. Marie på peket skrämde dock inte liksom andra personer bort dem utan lockade dem istället till sig. Fin nattsegling med motorgång, tyvärr. Som vanligt i den ständiga motströmmen helt enkelt.

Lade oss i Marina på Grenadas sydvästsida och tyckte det var gott att duscha och raka oss efter 2 dygn till sjöss.

I marinapriset ingick en fri drink. Men att byta den mot ett glas juice eller coca cola gick inte, däremot kunde hon gladeligen öka mängden sprit i glaset och minska på tonicon.

Viss skillnad mot Sverige helt enkelt.

16 september

De andra hyrde bil och åkte runt på ön idag. Självt åkte jag med upp till mitten av ön. Jag hade packat min ryggsäck med så mycket vandringsprylar man nu har med sig på en båt i Venezuela. Det fanns

nämligen en enligt turistboken 5-6 timmar lång vandring som jag tänkte ge mig på. Det var en klar upplevelse att vandra genom regnskogen. För mig blev det ungefär 70 % äventyr/strapats och 30 % naturupplevelse. Mot slutet när det började mörkna och stigen bara försvann kan man väl säga att blev 110 % äventyr och -10 % naturupplevelse, de stora mängderna mygg hjälpte ju inte direkt till.

27 september

Äntligen skulle vi få segla igen. Mot Margarita-ön i medvind och medström. Detta hade vi sett fram emot allihopa under lång tid.

Lite(!) besvikna således då ingen vind infann sig och vi som vanligt fick slå på den handfast dunkande motorn igen. Till och med strömmen vred så att vi nästan fick den mot oss. En teori är att fören på ATTUTTALÖR är negativt ladda och därför drar till sig den positivt laddade strömmen i havet.

Många och varma hälsningar
Martin